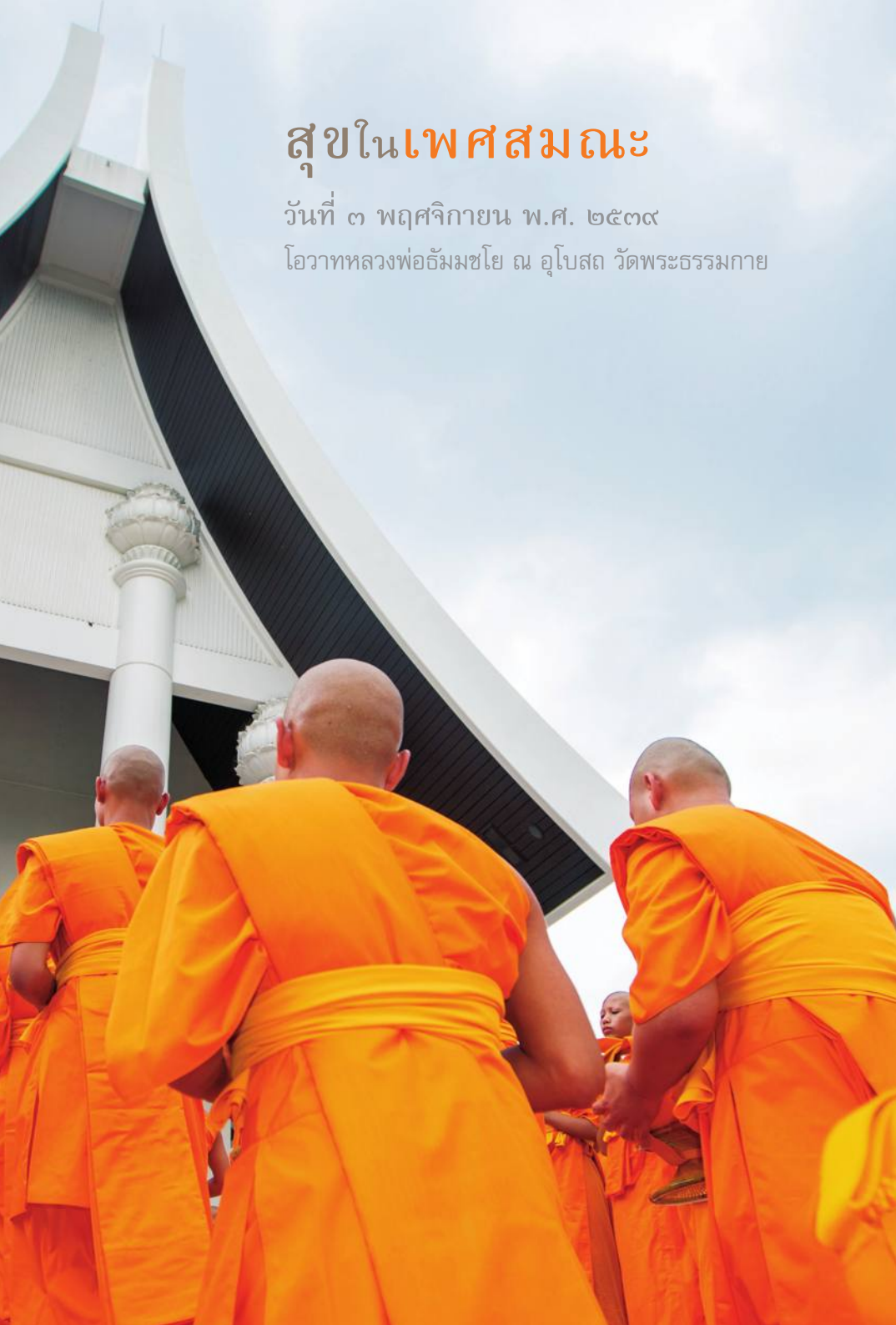

สุขในเพศสมณะ

วันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

โอวาทหลวงพ่อดัมมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันอาทิตย์ที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙

อานิสสรณกฐิน

เราก็ได้กรานกฐินกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้อานิสสร ๕ ประการตามพระวินัยครบหมดทุกข้อ หลวงพ่อจะไม่พูดถึงรายละเอียด แต่จะบอกเพิ่มเติมเฉพาะข้อที่ ๑ ที่ว่าเที่ยวไปโดยไม่ต้องบอกลา

ในสมัยพุทธกาล ออกพรรษา กรานกฐินกันแล้ว ต่างก็แยกย้ายกันไปประพฤติปฏิบัติธรรมตามอัธยาศัย ใครชอบโคนไม้ก็ไปโคนไม้ ชอบป่าก็เข้าป่า ชอบถ้ำก็เข้าถ้ำ ไปที่ไหนก็ไม่ต้องบอกกล่าวกัน ธรรมเนียมเขาทำกันอย่างนั้น

แต่ว่าของเรานั้นต้องบอกกล่าวกันนะ ถ้าไม่บอกหลวงพ่อก็เป็นห่วง บอกหลวงพ่อหรือผู้ที่หลวงพ่อมอบหมาย จะไปไหนมาไหนต้องบอกให้รับทราบ เพื่อมีอะไรจะได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน หรือมีงานส่วนรวมจะได้ตามกัน ซึ่งโดยปกติของเราก็บอกกล่าวกันทั้งนั้นทุกปี อันนี้ก็พูดไปตามประเพณี

เราทำกันอย่างนี้สืบเนื่องมายาวนานตั้งแต่สร้างวัดกันมา ตั้งแต่หลวงพ่อดีดตะเอยไป เวลาท่านจะไปไหน ท่านก็บอกที่จำเป็น ยกเว้นไปหาหมอไม่ต้องบอก คือถ้าหากว่าใครมาเป็นพ่อบ้านอย่างหลวงพ่อก็มีสำนึกลึก ๆ นะ เป็นห่วง เป็นกังวล ทั้ง ๆ ที่เขาก็โตกันแล้ว อายุเยอะแล้ว แต่ก็ห่วง บุญตรงนี้น้อยน้อยอยู่ คงต้องสร้างบุญให้เยอะกว่านี้จะได้หมดห่วง เพราะฉะนั้นจะไปไหนมาบอกกับหลวงพ่อ หรือผู้ที่หลวงพ่อมอบหมายเสียหน่อยก็จะสบายใจ

เลิกไปแล้วต้องเป็นต้นแบบที่ดี

บวช ๓ เดือนเข้าพรรษา ประเดี๋ยวเดียวจริง ๆ ไม่นานก็ออกพรรษา แล้ว ทำพิธีมหาปวารณาและกรานกฐินกันแล้ว หลวงพ่อรู้สึกใจหายนะ ถ้าจะมีรูปใดรูปหนึ่งเปลี่ยนเครื่องแบบ จะต้องลาสิกขา เคยเห็นพร้อมหน้าพร้อมตาสรางบารมีร่วมกันมา แต่บางรูปจำเป็นจะต้องลาสิกขาไป เพราะลาราชการมา หรือลาครอบครัวมาบวช นึกแล้วก็ใจหาย แต่ว่าเมื่อมีความจำเป็นก็ไม่ใช่ไร

กลับไปอยู่ในเพศฆราวาสแล้ว อย่าลืมนึกถึงภาพที่เคยอยู่ร่วมกันตอนเป็นพระ มีกิจกรรมร่วมกันทั้งทาน ศีล ภavana ช่วยเหลือกิจการงาน พระศาสนา เคยเห็น้อยากร่วมกันมา ให้จำภาพนี้เอาไว้ ยามใดที่จิตใจตกต่ำ เศร้าหมอง ขุ่นมัว ท้อแท้ ก็ขอให้นึกถึงภาพเก่า ๆ เหล่านี้เอาไว้ ตอนที่ยังเป็นนักบวชอยู่ได้สร้างความดีอะไรไว้บ้าง สิ่งนี้จะได้เป็นเครื่องจรรโลงใจ ชูใจให้เราม่กำลังใจที่จะต่อสู้กับชีวิตเพศฆราวาสกันไป

>> แม้ลาสิกขาไปแล้วก็ต้องปฏิบัติธรรมทุกวัน อย่างน้อยวันละ ๑ ชั่วโมง อย่าให้ขาดเลยแม้แต่วันเดียว จะช่วงไหนก็ได้ที่เราสะดวกสบาย อารมณ์ปลอดโปร่ง จะเช้า สาย บ่าย เย็น กลางคืน ดึกดื่น ค่อนรุ่ง ช่วงไหนที่เราสะดวกก็ทำไปเถิด ไม่ว่าจะเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า มีภารกิจอะไรก็ตาม ขอให้นั่งเถิด นั่งกันไปทุกวัน

ความสม่ำเสมอเป็นหัวใจของการเข้าถึงธรรม แม้เราอยู่ในเพศคฤหัสถ์ เราก็สามารถทำควบคู่กันไปได้ เหมือนท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี เป็นมหาเศรษฐีก็ยังเข้าถึงธรรมได้ แต่นั่นบารมีเก่าท่านเคยะและได้สั่งสมบุญตลอด ปฏิบัติธรรมะไม่ขาดจึงมีโอกาสดำเนินเข้าถึงธรรม

>> ทุกวันอาทิตย์ควรจะมาวัดนะ ที่จริงอยากจะใช้คำว่า “ต้องมาวัด” ด้วยซ้ำไป การมาวัดจะทำให้เราไม่เลื่อนจากเส้นทางการสร้างบารมี บางที่เราไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่ มีเครื่องร้ายเยอะที่จะทำให้ใจเรตกต่ำ เมื่อเราได้กลับมาวัดในวันอาทิตย์ มาพบพระอาจารย์ หรืออดีตเพื่อนสหธรรมิก ได้พูดคุยธรรมะ ใจเราจะได้สูงขึ้น แต่อย่าเอาเรื่องข้างนอกมาเล่าให้เขาฟังนะ

พูดคุยเรื่องธรรมะ เรื่องทาน ศีล ภาวนา อดีตเพื่อนสหธรรมิกที่ยังอยู่ก็ดี พระอาจารย์ก็ดี หลวงพี่ก็ดี หลวงพ่อก็ดี จะได้แนะนำพูดคุยกัน ธรรมะของพระพุทธเจ้านี้แปลก แม้เรื่องเก่า ๆ แต่ฟังที่ไรก็ชื่นใจ เย็นหู เย็นใจทุกครั้ง กลับไปบ้านเราจะได้มีความสุข มีปิติ มีความเบิกบานใจ

>> สร้างครอบครัวให้เป็นครอบครัวธรรมกาย เป็นแบบอย่างที่ดีของโลก เป็นพุทธมามกะที่ดี เป็นอุบาสกที่ดี

>> ใส่บาตรทุกวัน ให้กำลังต่อพระศาสนา เป็นแบบแผนที่ดีต่อลูกหลานของเรา ครอบครัวเรา หรือผู้ที่พบเห็น

ประเทศของเรา ถ้าหากขาดภาพของการใส่บาตร ไม่เกิน ๗ วันเท่านั้น พระพุทธศาสนาก็หมดแรงหมดกำลัง เพราะฉะนั้นเมื่อเราลาสิกขาไปแล้ว หน้าที่ใส่บาตรต้องทำนะ อย่างอ้างว่า ทำงานดึกตื่นสาย หรือว่าไม่มีพระผ่านมา เลยไม่ได้ใส่บาตร ต้องพยายาม ถ้าขวนขวายแล้วต้องเจอ พระในเมืองไทยตั้งหลายแสนรูป อยู่ในกรุงเทพก็เยอะ ตามหาให้ได้

เราทำบุญใส่บาตรทุกวัน เป็นบันไดเบื้องต้นที่จะไปสู่เทวโลก และเป็นการดำเนินรอยตามการสร้างมหาทานบารมีเหมือนพระบรมโพธิสัตว์ทุก ๆ พระองค์ ซึ่งท่านก็ทำอย่างนี้

หลวงปู่วัดปากน้ำท่านเคยพูดว่า “**บารมีอะไรก็ทำไปเกิด แต่อย่าขาดทานบารมี**” เพราะการให้ทำให้เรามีโภคทรัพย์ มีทุกสิ่งทุกอย่าง การมีทรัพย์จะทำให้เรารักษาศีลสะดวก เจริญภาวนากิ่งง่าย จะให้ทานต่อก็ดี แต่ถ้าไม่มีโภคทรัพย์ โอกาสหุศีลมีอยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดในตระกูลต่ำ ขัดสนด้วยโภคทรัพย์ เมื่อขัดสนก็ต้องแสวงหาทุกวิถีทางเพื่อความอยู่รอด ไม่ได้ด้วยเล่ห์ก็เอาด้วยกล ไม่ได้ด้วยมนตร์ก็เอาด้วยคาถา จีบลั่นเอา คดโกงกันไปอย่างนั้น เพราะฉะนั้นทานบารมีท่านถึงบอกว่าต้องทำ

แม้หลวงปู่วัดปากน้ำเอง ท่านก็ยังทำสม่ำเสมอ ตั้งแต่เริ่มบวชใหม่ ๆ ออกบิณฑบาตช่วงแรก ๆ อดข้าวไป ๓ วัน เพราะไม่ได้อาหารเลย มีอยู่วันหนึ่งกำลังหิวเพราะตี่มน้ำมาหลายวัน วันนั้นบิณฑบาตได้ข้าว ๑ ปั้น กล้วย ๑ ผล ตั้งหลักหาที่รื่นรมย์ กำลังจะฉัน สายตาเหลือบไปเห็นสุนัขแม่ลูกอ่อนตัวพอมโซ มันมองท่านด้วยสายตาละห้อย ไม่ว่าชีวิตสัตว์หรือชีวิตมนุษย์มีความหิวเท่ากัน พระบรมโพธิสัตว์คิดแตกต่างจากมนุษย์ทั่วไป ท่านคิดจะสร้างบารมีของท่านเรื่อยไป แม้ว่าในยามยากจะถึงแก่ชีวิตแล้ว ก็ยังอดคิดที่จะให้ไม่ได้ ท่านบอก “เออ เอ็งก็หิว ข้าก็หิว อาหารก็มีแค่นี้ แบ่งกันคนละครึ่งก็แล้วกัน” ข้าวแบ่งไปครึ่งปั้น กล้วยครึ่งผล โยนไปให้ มันกินแต่ข้าว กล้วยมันไม่กิน ท่านก็มองไป แหมไม่รู้ว่าเอ็งไม่กิน แล้วท่านก็อธิษฐานจิต

“ด้วยอำนาจแห่งมหาทานบารมี ข้าวครึ่งปั้น กล้วยครึ่งผล อดอยากยากจนอย่าได้บังเกิดขึ้นแก่เรา แล้วถ้าหากว่า เรามีกำลังบุญส่ง พระภิกษุสามเณรเข้ามาอยู่ร่วมปฏิบัติธรรมด้วยกันในวัดจะไม่ให้อดอยาก จะไม่ให้บิณฑบาตเลย เราจะเอากำลังบุญเลี้ยงหมดทุกรูป ให้ท่าน

เหล่านั้นศึกษาพระธรรมวินัยได้เต็มที่ ทั้งเรียนปริยัติ ทั้งศึกษาธรรมปฏิบัติให้ได้ ๓ ป. ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ”

ด้วยอานุภาพแห่งมหาทานบารมีนั้น ท่านเป็นรูปแรกของประเทศไทย ตั้งแต่สร้างชาติมาเลย ตั้งโรงงานเลี้ยงพระภิกษุสามเณรได้ตลอดชีวิตของท่าน ภิกษุสามเณรที่มีมากที่สุดในยุคนั้นก็ ๕๐๐ รูป แม้ในยามยากตอนเกิดสงคราม เขาห้ามเคลื่อนย้ายข้าวปลาอาหาร แต่ปรากฏว่าวัดปากน้ำไม่เคยอดเลย เขาจะมาทอดผ้าป่ากับท่านตลอดเลย

วิธีทอดผ้าป่าสมัยนั้น เขาล่องเรือเอี่ยมจิ้งปเล่า ๆ เริ่มตั้งแต่ต้นคลอง กับหัวใจนักสร้างบารมี และความปรารถนาอยากจะทำผ้าป่าสร้างมหาทานบารมีกับหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เพราะท่านเป็นทักษิณบุคคฺล ทำแล้วอุกกรรมกาย มีอานิสงส์มาก

ล่องเรือเอี่ยมจิ้งผ่านคลองมา ปากก็ตะโกนไป ๒ ผัง บอกว่า “จะไปทอดผ้าป่าวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กับหลวงปู่วัดปากน้ำ ใครมีศรัทธาอะไรก็เอามาใส่เรือเถิด” เขาพูดแค่นี้ ประโยคเดียวซ้ำ ๆ เพียงไม่นานท้องเรือนั้นก็เต็มไปด้วยข้าวสาร ข้างบนปิดด้วยกล้วย อ้อย อะไรต่าง ๆ สารพัดหมด ซึ่งทหารเขามองดูแล้วเห็นมีแต่กล้วย มีแต่อ้อย เขาก็ไม่ตรวจตราอะไร ให้ผ่านไปได้ เป็นอย่างนี้ตลอดเลย แม้ในยามยากยังสามารถเลี้ยงพระได้ตลอดเรื่อยมาเลย เพราะอานุภาพแห่งมหาทานบารมี

เรื่องทานบารมีอย่าให้ขาด ลาลิกขาไปแล้วให้ตักบาตรทุกวัน
วันธรรมดาพระรูปไหนผ่านมาก็ตักบาตร พระไม่ผ่านมาก็แสวงหาพระ ขวนขวายไปตักบาตร วันอาทิตย์ก็มาเลี้ยงพระที่วัดพระธรรมกาย

ให้กำลังแต่ภิกษุสามเณรผู้ศึกษาพระธรรมวินัย ทำอย่างนี้เรื่อยไป
ชีวิตเราจะได้มีความสุข

>> หากเจอใครที่กล่าวจ้วงจาบเรื่องธรรมกายก็ดี หรือใส่ร้าย
ป้ายสีวัดเราก็ดี ที่ไม่ถูกต้อง มีโอกาสก็ช่วยปกป้องชี้แจงให้เขาเข้าใจ
ได้ถูกต้องด้วยว่า ความจริงไม่ใช่อย่างนั้น เพราะเคยบวชมาแล้ว ความ
จริงไม่ได้เป็นอย่างนั้นเลย เป็นเรื่องของการสร้างข่าวด้วยความปรารถนา
ไม่ดี โดยไม่คิดว่ามันจะมีผลกระทบต่อพระศาสนา ช่วยกันแก้ข่าวและ
สรรเสริญคุณของผู้ประพฤติธรรมที่เราเคยอยู่ร่วมกัน

>> เมื่อมาวัดก็อย่ามาคนเดียว ชวนคนที่เรารักมาด้วย ไม่ว่าจะเป็น
เป็นครอบครัวเรา ญาติเรา มิตรเรา เอามาเป็นกำลังของพระศาสนา
ต่อไปจะได้มีสมาชิกเพิ่มขึ้น แล้วจะได้เป็นภาพที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจ
แก่ชาวโลก

วัยแข็งแรง..บวชเถอะ

ส่วนผู้ที่ไม่มีพันธุนาการของชีวิต หลวงพ่อไม่อยากให้ลาสิกขาเลย
ยังหนุ่ม ยังแข็งแรง วัยนี้พระพุทธเจ้าใช้คำว่า ทหฺรฺ (ทะ-หะ-รัง) ทหาร
วัยหนุ่ม เป็นกำลังสำคัญ จะศึกษาวิชาธรรมกายก็สะดวก สร้างบารมี
ได้ง่าย เพราะวัยนี้โรคน้อย พันธุนาการของชีวิตยังไม่มี เป็นโอกาสดีที่
เราจะได้ศึกษาธรรมปฏิบัติได้เต็มที่

ถ้าเลือกได้ หลวงพ่อยากจะกลับไปมีชีวิตที่อยู่ในวัยแข็งแรงอย่างนี้
แล้วตั้งหน้าตั้งตาประพฤติปฏิบัติธรรมอย่างเดียว ไม่ทำอย่างอื่นเลย เพื่อ
ศึกษาค้นคว้าวิชาธรรมกายที่เรายังไม่รู้ไม่เห็นอีกเยอะแยะไปหมดเลย

ยิ่งเรียนเข้าไปเรื่อย ยิ่งเห็นความเกี่ยวพันกันตลอดไปหมดเลย มนุษย์ ทิพย์ ธรรม โอกาสโลก ชันธโลก สัตว์โลก ไม่มีอะไรไม่เกี่ยวพันกันเลย ยิ่งศึกษา ยิ่งลึกซึ้ง ยิ่งมีความรู้สึกว่ เวลาชีวิตในโลกนี้มันนิดเดียวจริง ๆ ที่จะไปศึกษาให้รู้ทั่วถึงกันไป มองดูแล้วมันนิดเดียว แวบเดียว ยังมีอีกเยอะแยะที่เรายังไม่รู้อะไรเลย

หลวงพ่อดีตายแทนผู้ที่ยังมีร่างกายแข็งแรง ไม่มีพันธนาการของชีวิต ถ้าจะลาสิกขาไปเพราะอย่างนั้น มันน่าเสียดาย ขอยืนยันว่าการบวชดีกว่ากันเยอะเลย สตรีกับสตางค์มันแค่นั้นเอง หยุดประเดี๋ยวนะ ความสุขมากมายกายกอง ธรรมจักขุเกิด ญาณทัสสนะเกิด ลีมสมบัติ ลีมทุกสิ่งไปเลย

แม้พระราชายังสละราชสมบัติออกบวช

พระราชาพระองค์หนึ่ง ทุกวันเหมือนมีธูลีอยู่ในดวงตา มันเคืองตา เคืองใจตลอดที่มอง ทุกวันมีแต่เรื่องร้องทุกข์ เรื่องร้องสุขไม่เคยได้ยินเลย พระองค์คิดทุกวันเลยว่า สักวันหนึ่งเมื่อเราอายุมากแล้ว พระโอรสสามารถปกครองดูแลแทนได้ จะริบยกราชสมบัติให้ทันทีเลย ทั้ง ๆ ที่ท่านยังมีกามคุณ กามสุข สตรีสตางค์เยอะ อำนาจเยอะ แต่มันเป็นพันธนาการของชีวิต ไม่เคยให้ความสุขในชีวิตเลย

พอเห็นผมหงอกเพียงเส้นเดียวแค่นั้น แล้วมองดูลูก สามารถแทนตัวเองได้แล้วจึงมอบภารกิจให้เลย ตัวเองก็เข้าป่า แสวงหาที่วิเวก สร้างบรรณศาลา ฝึกใจหยุดใจนิ่ง ปลอดกังวล ยังกุศลจิตให้เกิดขึ้น ละวิตก วิจารณ์ ปิติ สุข เอกัคคตา เข้าถึงดวงธรรมภายใน ถึงฌานสมาบัติ มีความสุข ปิติ เบิกบานตลอดเวลายิ่งกว่าทรัพย์สินภายนอก

ต่อมา เมื่อลูกรับราชสมบัติไปแล้ว ตอนแรกด้วยฤทธิ์หนุ่มก็คิดว่า ดี ถ้าได้นั่งบัลลังก์ เราจะเสปสุขให้เต็มทีเลย แต่ความจริงไม่ใช่อย่างนั้น เพราะของทุกอย่างมันมีเงื่อนไขทั้งนั้น ไม่ใช่ว่าได้ทุกอย่างมาแล้วมันหมด ปัญหา เพราะสิ่งที่ตัวได้มามันมีปัญหาติดมาด้วย แล้วยังมีสิ่งที่เกี่ยวข้องเกี่ยวโยงกันอีรุงตุงนังกันไปหมด หนักเข้า ๆ ไม่ไหว มีความรู้สึกว่าเป็น ผู้ปกครองไม่ใช่ง่ายเลย ตอนนั้นฤทธิ์หนุ่มคิดว่า จะมีสนมเยอะ ๆ แต่พอ มีแล้วก็ทะเลาะกันก็เบื่อ

แล้วกลับมากราบทูลพระราชองค์นั้น ท่านเห็นพระโอรสมาแต่ไกล เข้าใจเลย ลูกเรากำลังนำไฟมาให้อีกแล้ว พอก้มกราบ พอเงยหน้าก็ขอ ทูลเชิญเสด็จกลับไปปกครองใหม่เถิด ลูกหมดกำลังสติปัญญาทุกอย่าง แล้ว ไม่มีความสุขเลย

พระราชบิดาก็บอกว่า ไม่เอา อยู่ที่นี่ลำบาก สตรีสต่างค์มันยุ่ง ชะมัดเลย ผู้ปกครองจะต้องรักษาราชบัลลังก์ และจะมีคนคอยแย่งชิงอยู่ ตลอดเวลา หลับไม่เคยเป็นสุขเลย ทั้ง ๆ ที่ที่นอนนั้นทำด้วยฟูกสำลีประชี ร้อยครั้งหนุ่มพลทุกอย่าง มีเสียงดนตรีบรรเลง มีนางสนมคอยปรนนิบัติ ในปราสาทราชวังไม่มีผู้ชายเลย แต่ไม่เคยได้ความบันเทิงใจ กลางคืน เป็นคว้น กลางวันเป็นไฟตลอดเวลา แต่บัดนี้มาปลื้กวิเวกปฏิบัติเข้าถึง สมบัติ ใจหยุดนิ่งดี มีความสุข สิ่งนั้นไม่ต้องการเลย

เพราะฉะนั้น ถ้ามาเทียบกันแล้ว หยุดเป็นตัวสำเร็จ เป็นตัวสำคัญ ดังนั้นผู้ที่ยังอยู่ในวัยหนุ่ม กลับใจเสียใหม่เถิด มองเข้ามาในวัดนะ อย่า มองออกนอกวัด แล้วตั้งหน้าตั้งตาศึกษาพระธรรมวินัยไป

ออกพรรษาแล้ว กรานกฐินแล้ว ภารกิจหยาบเสร็จแล้ว จะไปปฏิบัติธรรมกันที่พนาว์วัฒน อากาศกำลังสดชื่น ดอกไม้กำลังสวยงาม เหมาะในการประพฤติปฏิบัติธรรมกันเป็นอย่างยิ่งเลย จะได้ไปแสวงหาธรรมะกันอย่างเต็มที่ หลวงพ่อขอฝากเอาไว้สำหรับผู้มาอยู่ใหม่ เพิ่งได้ ๑ พรรษามาหยก ๆ

สำหรับรุ่นพี่ท่านไม่สึกอยู่แล้ว มีความสมัครใจ เต็มใจที่จะศึกษาวิชาธรรมกายกันต่อไป มีโอกาสก็ประพฤติปฏิบัติธรรมกันอย่างเต็มที่ ท่านเหล่านั้นอนุโมทนาคะ เทวดามองมาที่ไร่กับสี่มปีติยินดี พระสาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าบังเกิดขึ้นอีกแล้ว ตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมดีจริง ๆ ท่านก็ชื่นอกชื่นใจในข้อวัตรปฏิบัติของพวกเรา

ดังนั้น หลวงพ่อก็ขอฝากเอาไว้สำหรับผู้จำเป็นต้องลาสิกขา และผู้ที่ยังแข็งแรงที่ควรอยู่ต่อไป กับทหารเก่าแม่อายุพรรษามากขึ้น แต่กำลังใจเข้มแข็งขึ้นไปเรื่อย ๆ ร่างกายจะเสื่อมโทรมลงไปแค่ไหน แต่จิตใจตรงกันข้ามเข้มแข็งขึ้นไปเรื่อย ๆ งานสร้างบารมีของเรายังมีต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ นะ หมดงานนี้เราไปพักปฏิบัติธรรมหมุนเวียนกัน

หลวงพ่อบำณวยพร

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อขออนุโมทนาสาธุการลูกทุกรูป ที่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ๑ พรรษา ได้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมกันอย่างเต็มที่ ขวนขวายช่วยเหลือกิจการงานของพระศาสนา แล้วได้สร้างมหาทานบารมี

ขอบุญเหล่านี้ทั้งหมดจากพระนิพพานให้หลังไหลมาที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ของลูกทุกรูป ให้เป็นดวงบุญที่มีความสว่างโพล่งยิ่งกว่า

ดวงอาทิตย์ตอนเที่ยงวัน ให้ดวงบุญนี้มีอานุภาพกลับกายวาจาใจ ธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ ให้สะอาด บริสุทธิ์ ให้เหมาะสมที่จะรองรับวิชาธรรมกาย ให้เข้าถึงวิชาธรรมกายได้อย่างสะดวกสบาย อย่างง่ายดาย อย่างอัศจรรย์ ให้ได้บรรลุธรรมที่หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ได้บรรลุได้ไปรู้ไปเห็นว่า หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านทำวิชาปราบมารกันอย่างไรร

ให้ลูกรูปที่ตั้งใจประพฤติปฏิบัติชอบ สังสมความดีมาตลอดให้ได้เข้าถึงธรรมอย่างนี้ ด้วยสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง ไม่เจ็บ ไม่ป่วย ไม่ใช่ มีจิตใจเบิกบาน แจ่มใส สะอาด บริสุทธิ์ ไม่ติดพันในกามคุณ ๕ รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ธรรมารมณ์ ให้ใจอ่อนให้หมด ใส่ สะอาด สว่าง บริสุทธิ์ ยิ่งกว่าพระจันทร์ในคืนวันเพ็ญที่ปราศจากหมู่เมฆ

จะแสดงธรรมเพื่อโปรดญาติโยมทั้งหลายมนุษย์และเทวดา ก็ขอให้มีความดีที่ไพเราะ เป็นธรรมภาสิต มีเสียงที่ใครได้ยินได้ฟังแล้วเกิดความปีติเลื่อมใสในพระรัตนตรัย พุดจากับใครให้ชนะใจคนให้หมดทุกคน เทศนา ก็ให้ถูกอกถูกใจถูกหทัยของมนุษย์ทุกคน จะทำหน้าที่ของยอดกัลยาณมิตร ก็ให้มีอานุภาพที่จะทำหน้าที่นั้นได้สมบูรณ์

ขออานุภาพแห่งบุญ บารมี รัศมี กำลัง ฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เชียบขาดของพระต้นธาตุ พุทธเจ้าจักรพรรดิ ในอายตณนิพพานลงซ้อนผั่งสำเร็จที่หลวงปู่ได้กล่าวมา ณ บัดนี้ ให้สำเร็จเป็นอัศจรรย์จงทุกประการ เทอญ ๐

